

બનામે જહાંગીર બં આપ્રસી.

149 — ધી ન્યુ —
12/3/15

આરફીયસ થીએટ્રીકલ કમ્પની.

— ક્રો. સર્કલ —

મુનશી મહમદ હાજીમ "મહેસર" નો
— લખેલો —

જેશે તાલીફ.

નામના પદને હુકમીર અને મેનના ગાયનો

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

350

અખદુલ ફરીદખાન.

મેનજર ધી ન્યુ આરફીયસ થીએટ્રીકલ કો
હાલ સુકામ-બેંગલો થીએટ્રી-મુરત.

આવૃત્તિ પહેલાં

પ્રત ૧૦૦૦

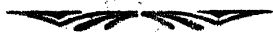
કીમત ત્રણ આના.

સને ૧૯૧૬

ધી "શંકર" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં નીતલાલ દુર્લભમસે
છાપી, લાગાનખાતર રોડ-મુરત.

૮૦૨૫

જોશે તોહીદ-તખ્તયે નાટક.



શહેબહા દીઉનસ ...	બલીએહક ચલતનત-ફલસતીન.
નીકોલસ	રોમન સીપેહસાલાર.
તારીક....	સાળીક સીપેહસાલાર, કૌમ મુર.
એપીક દીટીસ	એક શાગી નવ જવાન.
મનરવા....	એક રંગીલો આદમી, હટીટાકા આશક.
કાહીન	એક રોમન.



મેલ કેરેક્ટર.

મલકા રૌવીના ...	ફલસતીનકી મલકા-દીઉ સકી વાલેદા.
સાયેક	નીકેલસકી નેકકાર ખીવી.
શીમાઇલ	એક ખુબસુરત લડકી-તારીકકી બેટી.
હટીટીકા	દીઉનસકી માઅશુકા.
અરખીલા	એપીકટેટીસકી ખીવી.
મહુદન	એપીકટેટીસ. કાહીન, મનરવાઈન સબકી દિલ્લગીકા આમાન.

સીપાહી, મહેલીયાં, ૧ જરા.



ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૦૨૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મે ૨૧ તો. ૨૧૬

વિષય ૪૪૬૮ : ૨-૪ ૪૬૮

નેરો તોહીદ.

મનહન કયા મીજ હય ?

મનહન, વ્હો ચોક્કીદા તાકત હે, અસકા પ્રલાહી અદમ આખાદસે મીજતા હયે, મનહન વ્હો તાકતે વચન હયે, અસકા વાસ્તા મયેમી દુખતોસે જાકર હય ચામોક્ષ હોતા હય, મનહન વ્હો કાબુત હય, અસકો વચુએને જૂનતેખાખ કીયા હય, મનહન વ્હો ફરમાન હયે જે કલામે પ્રલાહી બનકર દર ખાસો આમકે લીયે ખામસે બહેબુદી આમીત કુવા હયે, જોર સીટરને એકલે યુનાન હો વલુદે ખાસી તળાબાકી તરફ મુખતીખ કીયા, સુકરો જમશે ક્રાશકરને જાખજ વહેદત પરસ્તીકા જાનકાર કીયા, અનેકે ફલજીને દહેરકો કહીમ માદદયે આમીત કરનેમે કોઇ દહીકા ઉઠા ન રખા, મમર જમ નાકામ રહા તો વ્હો જી ખુદાકી વહેદા નીચતકા કાયજ હો ગયા, મમર શ્રીજમાના મનહન લુભકુલ ચેરીદા હોતા જતા હે જોર વ્હો કુખજ અહેસે દંભ, જોર અહેસે કલમને મનહની તઅલીમકો કમજોર નહિ બના દિયા, બલકે કાહેલ વલુદ દસતીયોને ઉપકો બોલ કમજોર સર પર જીઠાના પસંદ નહિ કીયા બા-વલુદ જન તમામ ખાતોકે મનહની ખાતોકા જાખીરા અવાદાતાર જોર જખાતોમે હોનેકે ખાખસ દર કાખસ દહી મખાખાતસે મનહુર રહા, મજબન, આઝાની, છખરાની, સીરયાની, તુરકી જોર અરબી જનહો જખાતોમે મનહની ઉચુલ જા-ખજ કસમ હિંદ હયે, જોર જન તમામ જખાતોમે, લમામકી અહેસે હિંદ તકરીખત ના વાકીહ જોર એક મોહલાવકી તરફા હાજતમંદ હય. યા કે જખાવા અસ વકલ હિંદુસ્તાનમે સરકીતકા જોર યા, યા કોઇ વક જખ અહેસે હારીક કી ખદોલત, ફારસીકા દોર યા, યા કોઇ દોર અસ વકત હલકે ફજાલકે સમનદરમે ખુદાકી વહેદાનીચતકે મીતકા જોર બરખા યા, દર કહેર, દર કરમેમે જખો અખલાકી નદીમા મહુલીથી જોર જનસે દર ફરહો ખસર કયેરાખ હોતા યા, અસકો દેખીયે ચાલી

મળદખી રંગમે' કુખા કુવા હોતા થા, આજ હમારી નેપરવાયેને
મળદખકો કમ્મે રંગની તરહા ઊઠા દીવા હય, મળદખકા હમારે
દીમામમે' મહેળ અકસલી અકસ બાળી રહે ગયા હય:—

— ચાન્સર —

મળદખ જો સીધારા કુન્નાસે તો આખ હમારી રાતી હય,
આવાળે અનલ મઅપુરકે બદલે અનમ પરતી હોતી હય;
દિનકો કટિા છાટા સખને દીનકી કુન્ના સોતી હય,
અનસાન છખાદત ખાતે હે', ફેશનકી પુરસીય હોતી હય;
હિંદુકી હય ચોટી પાઠીટમે' પટલુનકે નીચે પોતી હય,

ગળ' રહે હય કે, હીમાજોંકી લાઈનમે' અહેલે દુધમકી તચનીફાતકે
અસરકો બી, બુલકુલ જાયેલ કરે દીવા હય, હર અખસ અખને
જાતી ખ્યાલોસે મળદખી ફમસલોકો મોહતાને ઇનસાફ ડયરાતા હે.
અંદ કીતાબોકી અળક આમોજસે અવ્વલ તો જનદગી ગુમગુ
દાક્તમે' રહેતી હય, કચ પર દુરરા ચે કે, મઅમુલી દલીલો જોરસે
નાકામ જરખુલ મસલોકી જલમતોમે' જલકો કુવા હયે, કુન્નાકે
અદના અદના કારોબારકો ચીખનેકે લીયે છતસાન બરસો પરેસાન
રહેતા હય અગર શીર બી જસકી કુલી વકશીમતસે નાવાકીફ રહેલા
હય, મે' નહિ સમજતા કે ખુશકે કારનામોકો જો હર તરહા મસલયે
અદક હયે', હર છતસાન ગદોત જલદ સમજનેકી જુરગાત કીસ
તરહા કર લેતા હયે, એક જાગલા બાબકી જાખકે ખાશ દેખકર
જમારી અકાલ દંગ હો જાતી હયે, હાથકી ચાલાકી કે અજબ ખેલ
દાખાને વાસે કે સામને, હમારે જોહનકી ચાલાકી પોઠા ખા જાતી
હય, શીર ખવાલ કીજયે, કે જોઃ અકકલ કુલ દેહ જોર ફાતી ખુદા
ખુદા, જસકી કુદરતોઠા લીબરસીમ તહે-તુલ-સરાસે કલમ ફેલા કુવા
હયે હમારી કમજોર સમજ છસકી મેહરાઇકા પતા બહોત જલદ કીસ
તરહા કીસ તરહા લગા લગા સકતી હય. ફેકત:—

ફલસફીકો દેહરકે બાંકર ખુદા મીલતા નહિ,
કોરકો સુલજા રહે હયે, પર સીરા મીલતા નહિ.

ખાલીમ કૌમ,

એમ. એમ. આઈ. મહેસર.

❧ જોશે તોહીદ. ❧

(ખુલાસા—તમાથા.)



— બાબ પહેલા. —

પહેલા સીન—તીઆજ મંદિર બહારથી જોઈને હમને ખુદા બાકર જાના.

દુસરા સીન—બહેલે મુનાનકે અહીંકે મુતામીક સલતનત ફલસતીતકા સીપેદસાબાર (દેવી) એવીનીકા મંદિરમેં અપને સાલગીરદાકા જલ્દા બદા કરને જોર એક બચ્ચેકા બેટ બેદકાતે હુવે નઝર આતા હે.

ત્રીજા સીન—મુર કોમકી મુજબતા સલતનતકા સાબીક સિપેદસાબાર તારીક ઇશ મકાનમેં રહેતા હે, જે અપની પુરાની યાદગારીકો યાદ કરકે કહે અફસોસ મલતા હે, જોર ઇસી મુકામ પર સલતનતકા વહીએહેદ સહેબદા દીઉનસ, ખુખસુરત શીમાઇલપર ફરેફતા હોતા હમ, કહાં તફાવત સીફે ઇતિનાહી હયે કે દીઉનસ રોમન (ખુતપરસ્ત) હોતા હમ, જોર શીમાઇલ કોમ મુર હોનેકે બાકિસ ખુદા પરસ્ત હોતી હે જલ્દા તજહીરા આઇનદા સીનેમેં હોગા.

ચોથા સીન—કોમીક (એપીકોટીસકા મકાન) એપીકોટીસ રોમન કોમકા એક નવ જવાન શરાબી હૈ જે અપને જાતી ફલસફેસે મજહબકા કાવેલ નહિ હોતા હે જોર બેચારા મર્જબ બીવીસે તંગ આયા હુવા હોતા હમ, ઈસી સીનમેં એક શખ્સ કાફીન યાને આલીમ હોતા હમ એપીકોટીસ ઉસકે સામને અપની બીવીકી શુરાઇયા કરતા હે, ઇશકી બીવી, સખ સુનતી હમ, મનરવા નામી ઇશકા હેસ્ત શરાબ પીકર આતા હે, જોર મજહબે તરીકે પર ચેલ આતા હમ.

પાંચવા સીન—નિકામસ સિપેદસાબાર તારીકી બેજી શીમાઇલકો દામે તસખીરમેં ફસાનેકે લીયે, અપને મુલાહીબેસે

મકાનમાં કરતા હે. ઇતનેમેં શીમાઇલ જાતી હે, મગર નીકાલસી તજરીજ બેઠાર જાતી હે, નીકાલસ તેજમેં બાકર તારીક સીપેહસા-ભારેકો મકાનસે જુલાતા હે, જુલપરસ્તી ઝોર ખુદાપરસ્તીકા મુકાબલા હોતા હે.

છટા સીન—પહેમેલી મુદિરવાયે સીનમેં એથેનીકે સામને સામને એક બેચુનાડ બચેકી કુરબાની દેખકર નીકાલસ સિપેહ-સાબારકી ખીલી સાયેક મજહૂબી હાલતપર મોર કરતે કુવે ઇસ જગહ દાખીલ હોતી હે, નીકાલસ જુલપરસ્તીકે તારીક પર શુદ્ધિ કરતા હે, ઝોર સાયેકકે ખમાલાત લોહીક પરસ્તીકે તરફ પસરી કુચ નજર આતી હેં.

સાતવાં સીન—ફરજસ, જુલપરસ્તી ઝોર ખુદાપરસ્તીકા મુકાબીલા, તારીકકા રોલીના, નીકાલસ ઝોર રોમનોકે સામને વહે-દત પરસ્તીકા ઇજદાર કરના, ફરજસકા ઝોને ગબજ, ખુદાઈ તારીકકા ઇજદાર ફક્કમનોકે હાથસે બે ચુનાહોંકા બચના

— દેખના—ડરોપસીન. —

બાબ ફુસરા.

પહેલા સીન—રાસ્તા જંગલ—ખુદાવાંદ જો પીટરકે પુળરી મસ્તમેં નીશાન હે કર અપને રોમન ખુદાઓંકી તજરીફમેં જાના ગાતે હે.

ફુસ ૧ સીન—ટીવનસકા મહેલ—ફહેજદા ટીઉનસ અપની મખાશુકા શીનાઇલકે શીરાકમેં એકદાર નજર આતા હે, ઇતનેહીમેં નીકાલસ સીપેહસાબાર, તારીક ઝોર શીમાઇલકો કયેદખાનેમેં ઊડ આનેહી ખમર સુનાતા હે, જીસપર ફહેજદા ટીઉનસ શીમાઇલકી તરફસે ઇશકહી દખી કુઈ આગમેં ચુસ્સેસે બડક ઉડતા હય, બજાયે ઇસકે કે નીકાલસકો મોરોંકી ઝીરફતારીકે બાઈસ ઇનખામ મીલતા, ઉજટા ઇશીકો ઉનહી રેહાઇકે બીચે રવાના કરતા હે.

તીજરો સીન—કયદખાના—ચુર રોમકે દો કયહી, તારીક શીમાઇલ, ફરજસ બચસી ખુનમસીન રહેનરહી કારખુબરયોંકો બાઈસ કયદમેં પડે કુવે બાદે ભર રહે હય, ઇસ જગહ રોમન નીકાલસ

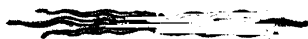
અહેબદ્દે ટીકનસકા ફરમાનસે તારીકાં એર શીમાઇલે રેહા કરનેકે લીયે આતા હય મગર તારીકાંકી ખુદા પરતીમે હુમે હુમે ખામતાત સુનકર મરમસલા હો જોતા હય આપીર હસકી બીલી સલાહ હોન દોનેકો રેહા કર દેતી હય એર અપને પ્યારે શાહરો સમઝાકર લે જાતી હય.

ચૌથા સીન—યહુદનકા મઝાન-એ નોકરેટીસ એર કાઢીન યહુદનસે ફરેહતાગીકા હજ્જાર કરતે હય આપીર શરતી રહે પાતી હય કે મેં હસસે જાહી કહુંગી, જો યોરતોકી તરહસે ચક્રવૃત્ત કરે. ચનરવા એર કાઢીનકી બદમાશકી બાધિકા હજ્જ જાલમેં એચારા એપીક ફાંસ જાતા હય.

પાંચવા સીન—ટીકનસકા મહેલ-રેહા શુદા શીમાઇલ, અપને બાશીકેનર અહેબદ્દાદે ટીકનસકા મહેલમેં આતા હય આસકેં માઅયુકમેં રહા મનાઇ ચલતી હય, આપીરજ સાહી હો જાતી હે, ફાંસ એર મસકા જલાપેકી આમમેં જબતે હય.

છઠા સીન—જુપીટરકા મંદિર-રહે વોહ મંદિર હે જો સોધી સલીમેં નવ હજાર નવસો શીટ પહાહકી યુજાંદીપર વાકચે હય વહી બહો મંદિર હે જાહી પુજાકે લીયે મીસરેકા ફત્વે કરનેસે પેશતર સીકંદર આયા થા એર હસી જુબહકે કાઢીનને ઉસકો દુન્યામેં મકયુલ આમ હોનેકે લીયે સીકંદર, ઇબ્ન, જોનેપીટર એમન યાને ખુદાકા મેરા હસી જાહકસે સુમતાજ ફરમાકર આજ દુનીયામેં સીકંદરકો સીકંદર મનવા ઢીયા. હસી મંદિરમેં એહલે યુનાનમએ મલકા રોજીના એર નીકોલસ, સીપેહસાબાર, મએ અપની બેઠી શીમાઇલ તોહીદ પરતીકી મયે વહેદતકે નશીમેં છુતપરતોકા શમ આર કરતે હય.

— રૂપ સીન —



બાળ ત્રીસરા.

પહેલા સીન—મલકા રાવીનાકા વહેદા પરસ્તીકે અક્ષરસે મોત અક્ષરસીર હોકર ખુદાકી ઇઆદતકે લીયે મુશ્કતરીમ હોના, મોલ અક્ષરસીય ફરજસ આકર દુઆરા ફરમાતા બહેકાતા હય મલકા રાવીનાકા દીમામ શીર પલટા ખાતા હય, આખીર શીમાઇતો તહે તેમ કરનેકા મશવેરા કરાર પાના હય.

દુસરા સીન—શીમાઇતકા મહેલ-શહેનશયે દીઉનસસે શાદી હો જનનેકે બાદ, શીમાઇલ એક અવ્યેકી માં હો જાતી હયે ઉસ જગહ લખ્ખતી ફરજસ મુર કોમકી નસલ બરખાદ કરનેકે લીયે શીમાઇલકે અવ્યેકો જુપીટરકે મંદિરપર કુરબાની કરનેકે લીયે માંગને ખાતા હય સાયકે ઓર ફરજસમે તકરાર હો જાતી હય ઓર ફરજસ શીમાઇલકે હાથસે હાથેશાકે લીયે રાહી મુતકે અદમ હોતા હો.

ત્રીસરા સીન—એપીકટેટીસકા મકાન-પુરાની ખીખીકી દીસ-મતકા ફયેસલા, નાજ જોરસે તુકસાન ઉકાનેકા નતીબ બરખામદ હોતા હય.

ચોથા સીન—જુપીટર રોમનકા મંદિર-ખુદા પરસ્તીકો આગમે જલા દેનેકી કોશીશ કરના મગર ખુદાકા અપને અનદોકો અચા લેના આગકા મુલખરસે તખલિલ હોના.

પાંચવા સીન—મુલખરે જન્નત-ફહી અમુલસે શીમાઇલ ઓર દીઉનસકા બાગ બાગ હોના બદકારોકો સજા ઓર નેકકો જાજ, અયેશી, મક્કરતપર ખેલકા ઇખતીતમ પાના.

— રૂપ સીન. —



જેશે તોહીદ.

તમાશાકે ગાયન.

સહેલયાં—

૧

હાર સાજ બે ન્યાજ હુકયે,
દામનકા ભરદે અપની રેહમતસે,
મેરી અરમ રખલે પરવર.
હીયાહે હુસ્તીમે જાહીર કમાલકો તુમે અર્થા હીયા ન અગર
અપને હાલકો તુને,
હમ્મર શુક તેરા હમેહ દામને રેહમત દયા રખાહે ખુદાઈ
જલાલકો તુને,
તુ તો બેનીયાજ હયે, જગકા હાર સાજ હયે,
સનઅત તેરી કરે કયા મહેશ્વર અયે મરે ગદ્દાર—પા. ૦

જુમલા-રોમન—

૨

એથેનીમાં દાદરસી તુકર અજબ જરા,
ચોલો વ્યા જોયોસ આરહયે કાયેના,
દેવી દેવતા તેરે દરેકહે સખ ગુમમ મુદામ,
જુરીકો ખુન પીલાવ ઝટપટ,
લડકેકો બોટ ચહાવ ઝટપટ,
રહેમ ન હરગીજ આવ ઝટપટ,
લકુમે ઇસકો નેહલાવ લુટાવ,

કીઉનસ—

૩

અપની તકલીર મીલાલો મેરી તકલીરકે સા સીલા સીલ દિલકા મીવે
લુદ્દહી જાહરકે સાથ,
ખીયબી ત્હીર હસી પહેલુસે નીકલ જાયે કહી હજારતે દિલમેહે
આર દિલહે તેરે તીરકે સાથ,
અપની તસનીરકા ખીયના નહિ મુજુર મુઝે હા મવારોહ અમર
હો તેરી તસવીરકે સાથ,
જખમે સાચહી મરહમ બીહ રખતા જતા મુજબે કાતીલકી નજર
પડતીહે હરતીરકે સાથ,

શીતનસ-શીરમાર્ધલિ—

૪

કુરને મચ્છકમે આયા તો અર્ધાં આપ નાળે અર્ધાંજ કે હમરાકે
જહાણી આપ,
સાદમીસે પુઠે કનકકો નથા કુચ્છણી ખાલ આજ પહેલુમે જે
આયે તો હવાણી આપ

દિલખર દિલઆરા તેરે નાજને, અર્ધાંજને ખીસમીલ કીયા હયે,
તેમે અખરને દિલે જરકો સીનેહીમે ખાલ કીયા હયે,
વારી જાઉં તેરી પ્યારી કુરતકે જલ જલ જાઉં મોહની મુરતકે,
મેરી જાન મેં કુરખાન હું હરખાન જાને જાન દિલખર૦

અરબેલા-મનરવા—

૫

કયેસા મુતારે પાપી રહે શોહર મેરા મેરી જનહગી કરદી ખરાખ,
જાડી ખુસરહે ખુશકુલ મંવારહા હાયે કરતી રહેતી હયે જુલ્લી ચેખર,
મેં હું ચંચલપ્યારી છપીલી સજીલીહે રહે કયેસા અનાડી જે ઢંગા જવાન
મિયારી હયે રહે કયેસી નહંનની ખોશી જાન,
જાવજી જાવ ન જાતે જનાવ પુમહો હોનો કયેતાન ને૦
નહિં હમ દામમેં આનેવાલે દીલે દાલે,
રહે નહિં હરગીજ ટકને વાલે,

શીમાર્ધલિ—

૬

ખાન નેનોંકા જાલીમને મારા મુઝે,
હાયે ચલકીયા કરકે ઇકરા મુઝે,
શીર નજર નહિં આયા દુખારા મુઝે,
જહદ મીલજયે મારખ વહો પ્યારા મુઝે, ખાન૦
જાને કયા જાહ કીયા મોરા મન જીન કીયા દિસે જે દિન કીયા
કુસનવાલા મીલાહે માહ પારા મુઝે, ખાન૦

સહેલયાં—

૭

મુલકેમે જુલ્ફે જાંધી કીતારદી મે મે,
અસ્તર ગીર હામ મહમુખાન મુઝે અનારહે તોખા તોખા-મુલ૦
જુલ્ફ બટકકે વહો જસદમ હયે ખાખર ચલા,
શોર હરસસે કુવા માર ચલા માર ચલા,
જાનેમે જુલ્ફ જુલ્ફમેં દિલ, દિલમેં હસરતેં,
છતના તો જોઝ સરપર નજાકત કહાં રહા, મુલ૦

लुभला-रोमन—

८

जो भुवाव'दे लुपीटर हमार, गीतहम माये भीलकर सारे,
जालम'पसबाबा तेरा नाम कलमुपी रज्जभीया देवी सुटशपीडे
मुसीकी, —जो०

धनतेकाम नीमसकडे रकसकी देवी दम' सीमा,
मुसा धन खम'दर बाबा नज्जकी देवी मेल पुमेनी,
हये कोन कलकी छ हायेर,
टरपीनस जलका हये देवता,
शीटस मासीक होसमतकी तो भ'स नीदकी, जो०

दीठनस—

९

संजल जये कही जपनी न जल कोछ भता नीकले,
हमीक' संज दिस जोर कुन वाले भा वहा नीकले,
सये पुरकत मेरी जाहे' सनमने पास पहे'मी हये',
छाकी कये'मे कये'सेभी जाहे' रखा नीकले,
मे' छनको आहता हुं जोर व्हो भुजको प्यार करते हये',
मभर देहकतहे दोनेकि क'की कोछ न आ नीकले,
तपे पुरकतहे हाये'से क'की जये'सा नहो मेहसर,
मरीगे छसकहुं मेरा मरज्जभी बा दवा नीकले.

दीठनस—

१०

तकताहुं भमोसीमे' वहा राह कीसीकी,
कुवेमे' गीरादेगी मुये आह कीसीकी,
क्या आहसी सुरबहे' के व छसये' हये' नाग',
सुरत जलती देपी नहिं जये' माह कीसीकी,
हरमाह कये' कीज जमर करतेहे' आसक,
क्या लुभमे' सुनता नहिं जलका कीसीकी,
त'म जाके कये' वरख व्हो मेहसरसे प्हे' जोदे,
क'हुं आपनी सुनते नहिं जये' वाह कीसीकी.

शीमाधल—

११

जये' भुवा मइह हमेह' मज्जसुर,
तेरे सीवा कोछ नकी सुनते बाबा हरमाहका जये' दग्गे गपुद,
बाजार मेहससे नकी व दुर.

ચહુદન—

૧૨

બીધ મેં મરગઇ હાથે મેં મરગઇ,
 બીધ મરગઇ મરગઇ ઇશકમેં મરગઇ અબ કહો કયા કર,
 નઇ જવાની આલા જોખન ભરતી કું ઠંડી કાસે,—મેં મરગઇ
 બહાદે કુટકે આપોસે આબલા દિલકા,
 તરીકા રાહજાં જતાહે કાફલા દિલકા,
 ઇલાહી કીલ તરફાં નીકમેગા હોસિલા દિલકા,
 નસીબ મુજકોબી હો કાઇ મસમલા દિલકા,
 ચાલ ખરામ નાજ ચલુ મેં મરતી મેં આયેમા મેરા રહે
 પાના લડકપન,

એપેક-ટટીસ—

૧૩

મેં આપાહું જોર લેને ખબર રહે પહીંહે અખખારમેં,
 બસાહોગી બહો ખીખી કયેસી, કે જીસકી શોરતહે ખાખરમેં.
 સુન સુનકે તખરીફેં સદહાતો મરગયે,
 બહો સખ મરગયે મુજે અજે કરગયે,
 કયા ઇશક કરતે આસકીસે કરગયે,
 આખાકે શરદી ખીલકુલ કીઠર ગયે,
 એક રૂત મેં રહેગયા તનહા, કે શાદી મેરી છયેગી ઇશતેહાર.

ચહુદાન-કહીન

એપીક-કાહીન

}— ૧૪

હા આવ કારો ગર બેયાં વારીમેં તોપે જાઉં,
 અરરર મરહર કાટ ગયા મુજકો,
 કાહનને મુજકો તુમસે મીલાયા ઇસીને સહે સરયે ખાંસા,
 પિરસુઓ ખટમલોને મુજે ખાયા, અબ દબવે કરને દાનસે
 કમીજનરકે રહા જાઉ-ભોઆવો

હેશતા -

૧૫

ચાલ ચુલાખીહે, કમનહે જોસુદયે,
 મરતેહેં આશક આબયે મુદામ, અશયા ગરીયે,
 મેરી આખકે મારે સદહા ખાખરોમેં શીરતેં હયેં,
 કુખ મરે જો પાની અબ હીનકે બારી તરતે હયેં,
 દામ ખીખયા મેને જીસપર, બહો આખીરકો ખીરતે હયેં,
 કુદી મેરી ચાહ જનખાં આશક જીસમેં ખીરતે હયેં.

કેશદા-મનરવા—

૧૬

આવ આવ રંગીએ રસીએ અલમેલે રાજ,
 મેંકું દરશનકી ખાસી જેસે આવ ખાજ,
 ના કહે આણુ માલહે પાપા, ઉરપર તેરાનાજ—જગજો
 મેંકું નીરાલી સોડેકી મોતજ,
 કયું છતરાતી મેંકું વાસડીન હોટજ,
 બસ આવ મીલજવો, કરીમકા હોડો લાજ—આવ આવ૦

સંહેલયાં-શીમાઈલ-ટીઉનસ—૧૭

ગુનમે ખીલગયે બાદે અખાસે,
 ગુંદકે લાછહે દમ પુભો વાલીયા,
 મેને રંજ અથેસે પાયે, અરકે કયેસે કયેસે ખાયે હાય
 ખીત મંછ રત્યા,
 અખાલી કયું ગમહે, હમ વારયાં યુનચે૦
 કયેસી નામન જુલ્હે કાલી, જોરે જોરે ગસોવાલી,
 હાયે હોડો મોરી મેયા
 ખોસેમેં હે મજે દારયાં, યુનચે૦

સંહેલયાં-શીમાઈલ-ટીઉનસ—૧૮

જોરી ખાલહે શુખર યુમી રેદે અટપટ,
 સજ છોડ અપની ખટપટ, મીયાંહે તેરા નટખટ,
 હાયે ન સેડો અપની નાંખેડો,
 પ્યારી ન મેયો આવ મેરે સાથ,
 મીલા મેસા સાજન, હુમ વુ સોહાગન,
 મીંડિ કરહે અપની જવાનીપે લટપટ.

જુમલા-રોમન—

૧૯

અયે મુકદ્દસ શાને અજમત તાજદર—હાં૦
 હાં યુબયે મજલીહે તુજસે જ્ઞાનદાર—હાં૦
 નવ હજાર જોર નવસો શીટ હાંયા વિકાર—હાં૦
 તેરે મંદરયે શીદહે બે શુમાર તુહે અજનહાર,
 તેરી યાખટરહે હમેંશા યુલકી શા, સરનજમેંદ તેરેઅમર
 ખારજ

પ્રહયે પાલનહાર,
પાયેજે ફટકા પાયેજે ફટકા પાયેજે.
હાં બેટ ફેકર દિલ રીમાર,

ભુમકા મુર—

૨૦

પ્રહયા હર જમક મોજુક હે તુ જોક જહાં હોકર,
જમીં તેરી નજર આપ હે, હમકો આપમાં હોકર,
ને કી તાલાક ॥ મુજાને સહાયે રખે અરનીએ,
તજહી તેરી ચમકી તુરપર ચોખલા શીકાં હોકર.
પત્તા આપીર ચીલા તેરે મકાંકા હમકો 'મહેસરગે',
અબી તક બે પત્તા તુ હો રહાં બા હામકો હોકર.—પ્રહાં

— હાપ રીન —

સહેલીયાં—

૨૧

પ્યારી આવ મીલકર ગાયેં હમસારી,
દિમેશિ ભરમાયેં, આપે દિખાવેં,
હુમકે આવ અબ દિખાયેં હમ સારી,
જોખન બાલા, ષ્ઠે હે બાલા, મુલબાલા, હમ મતવાલા.
મુલ રંગ, મુલ રંગ, જાઈ હે કયરી લાલી,
માલ મુલાબી, ડુલવાલી,
નાજ દીખાયેં, હમ આલ ખીરામ નાજ,
દિખાયેં હમ સારી.

પ્યારી

સહેલયાં, શીમાઈલ—

૨૨

કવસા મુખારક હવ, ષ્ઠે કહેબસા, રેશમી જુલહાંવાલા,
કુરનમેં સખસે ષ્ઠે નીરાલા, મોખવીં રાતકા આદિ ઉખલા.
અમ્માં જાયેં ધસ પર વારી,
સહે જાયેં હમ જતા રહે તેરા બાલા

હેરાટા—

૨૩

તોષે શૈંયા વારી વારી, જલ્લ બલીહારી,
મનરવા-તોરી જખી ન્યારી ન્યારી હેં અંજે મતવારી,
હેરાટા-મારી મોઢે ખીરકાકી કટારી,
અનરવા-જખા હીવામેં લગી આનકર કારી,
હેરાટા-હારી, હારી, પ્રજસે હારી, ખીનતી કરત હારી,—તોષે

થહુદન-મેં, કઈ કમા લેકર ઉસ ખાવીંદકા ખીલકુલ હે, ઠંહો, હુ હુ,

કાહીન-અથ ખીલકુલ હે ઠંહો જનખા,

થહુદન-મેરે પીછે પીછે દોડા શીર, સરકો શીરકે જાવે,
મેં આજસે ચાહુમી તુમકો,

કાહીન-મેં ખુદબી હું તુમપર લટકું,

થહુદન-તુ લટકુ હે, મેં શીરકી હું,

કાહીન-તુ ટટવી હે, મેં ટટકું —

જીમલા કોમીકવાસે — ૨૪

પાયા નેકીકા રમતા, હોકર - ખરતા,

ચહે જર જરતા, વાહ વાહ વાહ,

એ પીક-મેં પરખા સખ છોડ ગયા થા,

આકકી કરને નીકલા થા — પાયા૦

હુચ ખરખાદ, હે ક્યારી હે, મેરી સુનમે પાર.

આપ-મેટા તુ સબલ છોડ ચહે ખ્યાલ હે, કોસકી રંડી જાત,

અ-ખીલા-તુ ધીરસ્તી, મેં ધીરસ્તન. — પાયા૦

સહુદયાં — ૨૫

આવ મીલકર સખીયાં ગાયેં, જોગનકી જગ દીખલાયેં,

પીયન્વાકે નન લાયેં, — આવ૦

લુભાયેં, રીઝાયેં, મનાયેં, રંગ રંગીયાં,

રાખો રાખો તાજ સર ગીયાની,

દાયમ કાયમ રહે, રાજવાલી,

મેરી ફતી, તોરી નીત, સુખ પાયે. — આવ૦

તમામ શુદ્ધ.

